

نقش برنامه تربیت بدنی در یادگیری لذت بخش دانش آموزان

زهرا محمدی

کارشناسی زبان و ادبیات فارسی

rmohammadi.teacher@yahoo.com

چکیده:

آمادگی جسمانی دانش آموزان یک امر بنیادی و اساسی است که سلامت و قدرت افراد و اجتماع را تضمین می کند. دانش آموزی که قدرت و کارایی لازم بدنی را دارد، قادر است وظایف و کارهای روزانه خود را بدون احساس خستگی انجام دهد و توانایی لازم را برای گذراندن اوقات فراغت یا مقابله با پیشامدهای ناگهانی به دست آورد. چنین فردی از بیماری و نارسایی‌ها و نواقص جسمی به دور خواهد ماند و استقامت، چابکی، انعطاف پذیری و سرعت از ویژگی‌های چنین دانش آموزی است. **هدف:** این مطالعه به دنبال بررسی تاثیر ورزش و آمادگی جسمانی بر یادگیری دانش آموزان است. **روش:** مقاله‌ی حاضر با توجه به ماهیت موضوع به روش توصیفی و تکنیک مطالعه‌ی اسنادی (کتابخانه‌ای) صورت گرفته است. **نتیجه‌گیری:** نتایج حاصل از این پژوهش نشان می‌دهد که گفت ورزش نقشی انکارناپذیر در تمامی مراحل زندگی دارد که دانش آموز دختر و پسر از این امر مستثنی نیستند، فعالیت‌های بدنی و ورزش علاوه بر تقویت قوای جسمانی که یک اصل مهم در ارتقای بهداشت همگانی است بر رشد قوای ذهنی و روانی دانش آموزان نیز تأثیر قابل ملاحظه‌ای دارد. تدوین یک برنامه ورزشی مناسب در مدارس بسیار ضروری است. باید به هدف تربیت بدنی ارجح نهمیم و مسائل کاربردی این علم را در مدارس به اجرا درآوریم.

کلید واژه: ورزش، یادگیری، حافظه، دوره ابتدایی، تربیت بدنی، دانش آموز، مدرسه

مقدمه

مطالعات جدید در مورد مغز و شیوه یادگیری مغز برای معلمان و والدین، دیدگاه‌های جدیدی درباره تدریس و یادگیری ایجاد کرده است پژوهش‌های جدید نه فقط یافته‌های نوینی را عرضه کرده است، بلکه به نوسازی برداشت‌های قدیمی درباره یادگیری هم کمک کرده است.

پژوهش‌های مغز محور، جدا از جنبش آموزش و پرورش نیستند، بلکه آنها رویکردهایی هستند که آموزش و پرورش را مرتفع می‌سازند. با آن که برخی پیشنهادها پژوهشی مغز محور، دیر به بار می‌نشینند، ولی بینشها و چشماندازهای عملیاتی هم عرضه می‌کنند حتی برای ساختمان سازی و آماده سازی فضای بازی در مدارس.

اریک جنسن (۱۹۹۵) در کتاب جدید خود تحت عنوان تدریس مبتنی بر مغز اظهار میکند که همگی درصدد هستیم تا راه‌حلهایی برای مسائل و چالش‌های آموزش و پرورش بیابیم و باید در کاربرد یافته‌های جدید تا حدودی احتیاط تأثیر ورزش در یادگیری دانش آموزان کنیم. آنگاه که فردی رویکرد خاص سازگار با مغز برای ارتقای یادگیری معرفی می‌کند، به واقع، آن نمیتواند گام نهایی درباره یادگیری و تدریس باشد.

حال آنقدری که معلمان ورزش می‌توانند در میدان ورزش بچه‌ها را تربیت کنند، در کلاس واقعاً نمی‌شود آنها را تربیت کرد، برای اینکه در کلاس، بچه‌ها خودشان را جمع و جور می‌کنند و آدم نمی‌فهمد که ذات آنها چیست (شهید بزرگوار رجایی).